

Publicerad 2008-12-14 21:23 av D.

24/7

I dunkande maskiners då tänker jag på vila

och jag menar den eviga natten  
den som mot sin vilja fastnat  
mellan morgon och kväll

I skymningen möts vi  
hennes evighet mot min

med förakt för varandra  
dansar vi

rakt mot allt som är mänskligt  
mot allt det vackra  
mot det totala slutet

i dunkande maskiners då försöker jag sova en stund  
en enda sekund

jag är så djävla trött

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren D. med Poeter.se id #26448 innehar upphovsrätten